

13. nedeľa B

**Boh nestvoril smrť a neteší sa zo záhuby žijúcich.
Ved' on všetko stvoril pre bytie. (Múd 1,13-14a)**

Prvé čítanie

Knihá múdrosti 1,13-15; 2,23-25

Boh nestvoril smrť a neteší sa zo záhuby žijúcich. Ved' on všetko stvoril pre bytie; tvory sveta sú pre život, nie je v nich jed smrti; ani kráľovstvo smrti nemá moc na zemi, lebo spravodlivosť je nesmrteľná.

Áno, Boh stvoril človeka pre neporušiteľnosť, utvoril ho ako obraz svojej podstaty a smrť prišla na svet pre závišť diabla; preto ju okúsia všetci, čo mu patria.

Druhé čítanie

2. list Korintánom 8,7.9.13-15

Bratia a sestry, ako vynikáte z každej stránky: vo viere a slove, v poznaní, horlivosti a v láske, ktorú ste od nás prijali, tak vyniknite aj v tomto diele lásky.

Ved' poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista: on, hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy z jeho chudoby stali bohatými.

Nejde o to, aby ste iným z biedy pomohli a sami do nej upadli, ale o isté vyrovnanie: za terajších okolností váš prebytok pomôže im v nedostatku, aby zasa ich prebytok doplnil, čo potrebujete vy. Tak sa to vyrovná, ako je aj v Písme: "Kto mnoho nazbieral, nemal prebytok, a kto málo, nemal nedostatok."

Evanjelium

Marek 5,21-24.35b-43

Keď Ježiš prešiel na lodi znova na druhý breh, zhromaždil sa k nemu veľký zástup a on stál na brehu mora. Tu prišiel k nemu predstavený synagógy menom Jairus. Len čo uzrel Ježiša, padol mu k nohám a úpenlivo ho prosil: "Dcéрка mi skonáva. Poď, vlož na ňu ruky, aby ozdravela a žila." A Ježiš odišiel s ním. Šiel za ním veľký zástup a tlačil sa na neho.

Tu prišli z domu predstaveného synagógy a povedali: "Tvoja dcéra zomrela; načo ešte unúvať učiteľa?"

Keď Ježiš počul tieto slová, povedal predstavenému synagógy: "Neboj sa, len ver!" A nikomu nedovolil, aby šiel s ním, iba Petrovi, Jakubovi a jeho bratovi Jánovi.

Keď prišli k domu predstaveného synagógy a videl rozruch, plač a veľké kvílenie, vošiel a povedal im: "Čo robíte rozruch a plačete? Dievča neumrelo, ale spí." Oni sa mu vysmiali. No on všetkých vyhnal, vzal so sebou otca a matku dieťaťa a tých, čo boli s ním, vstúpil tam, kde dievča ležalo, chytil ho za ruku a povedal: "Talitha kum!", čo v preklade znamená: Dievča, hovorím ti, vstaň! Dievča hneď vstalo a chodilo; malo totiž dvanásť rokov.

Zmocnil sa ich úžas a zdesenie. Potom im prísne nariadil, že sa to nesmie nik dozvedieť, a povedal, aby dievčaťu dali jesť.

Na zamyslení

Už prvé čítanie hovorí o tom základnom poslaní, ktoré nesú v sebe všetky texty dnešného dňa: "Boh nestvoril smrť, neteší sa zo záhuby žijúcich" (Múd 1,13). Zostali sme stvorení a povolani k životu. Boží prísľub o živote dosahuje v evanjeliu svoj vrchol: tam, kde je náš život najviac ohrozený – v prípade choroby a smrti – vyslovuje Boh svoje slovo plné moci: "Vstaň (zmŕtvychvstaň)! Nechaj to, čo bolo. Začni odnova. Chcem, aby si žil a mal život v hojnosti!"

Boží prísľub života sme teda obdržali. Aby bolo slovo Božie účinné je potrebná viera, dôvera z našej strany. Viera nie v zmysle prijímania dogmatov, lež ako viera živá. Môcť veriť jeho slovu, mať nádej v beznádeji nám umožní iba hlboký vzťah založený na bezpodmienečnej dôvere...

Dnes vidíme príklad dvoch ľudí, ktorí sa napriek zdanlivej bezradnosti odhodlali podísť k Učiteľovi, lebo cítili silu života, ktorá z neho vyžarovala. V biblických príbehov je Ježiš predstavený ako "Spasiteľ" – žiadne iné meno nevyjadruje podstatu Krista tak zreteľne a trefne. Iba Ježiš, ten ktorý je Láska, môže spasiť a uzdraviť telo aj dušu. Rozhodujúci ale nie je vonkajší znak (zázrak), ale vnútorne uzdravenie, nový život.

A čo ak sa zázraky už nebudú diať? Čo ak sa zranenia a ochorenia už nebudú dať vyliečiť? Čo ak utrpenie a smrť nami zavládne? Ako to potom bude s Božím prísľubom? Vtedy nám pomôže spomenúť si na tú ženu z dnešného evanjelia, ktorá bola po dvanástich rokoch neustáleho utrpenia na konci síl. Pomôže nám spomenúť si na toho muža, ktorý napriek beznádejnému stavu dcéry, napriek mnohým prekážkam okolia veril, že Ježiš môže pomôcť. Alebo ako to vyjadril Viktor Frankl v jeho najznámejšej knihe dávajúc jej titul "...napriek všetkému povedať áno k životu". Tri príklady ľudí, ktorí sa rozhodli aj napriek zúfalstvu, v bezvýchodiskovej situácii uveriť, že život víťazí nad smrťou. Vždy na novo sa ocitneme v našom živote v takej situácii, kedy stojíme pred takým rozhodnutím aj keď možno tie okolnosti často nie sú až také strašné. Záleží iba od nás, či dôverujeme Bohu a veríme, že On nás cez ľudské utrpenie vovedie do nenarušiteľnej jednoty.

13. nedel'a B

**Boh nestvoril smrť a neteší sa zo záhuby žijúcich.
Ved' on všetko stvoril pre bytie. (Múd 1,13-14a)**

Prvé čítanie

Knihá múdrosti 1,13-15; 2,23-25

Boh nestvoril smrť a neteší sa zo záhuby žijúcich. Ved' on všetko stvoril pre bytie; tvory sveta sú pre život, nie je v nich jed smrti; ani kráľovstvo smrti nemá moc na zemi, lebo spravodlivosť je nesmrteľná.

Áno, Boh stvoril človeka pre neporušiteľnosť, utvoril ho ako obraz svojej podstaty a smrť prišla na svet pre závišť diabla; preto ju okúsia všetci, čo mu patria.

Druhé čítanie

2. list Korintánom 8,7.9.13-15

Bratia a sestry, ako vynikáte z každej stránky: vo viere a slove, v poznaní, horlivosti a v láske, ktorú ste od nás prijali, tak vyniknite aj v tomto diele lásky. Ved' poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista: on, hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy z jeho chudoby stali bohatými.

Nejde o to, aby ste iným z biedy pomohli a sami do nej upadli, ale o isté vyrovnanie: za terajších okolností váš prebytok pomôže im v nedostatku, aby zasa ich prebytok doplnil, čo potrebujete vy. Tak sa to vyrovná, ako je aj v Písme: "Kto mnoho nazbieral, nemal prebytok, a kto málo, nemal nedostatok."

Evanjelium

Marek 5,21-43

Keď Ježiš prešiel na lodi znova na druhý breh, zhromaždil sa k nemu veľký zástup a on stál na brehu mora. Tu prišiel k nemu predstavený synagógy menom Jairus. Len čo uzrel Ježiša, padol mu k nohám a úpenlivo ho prosil: "Dcéрка mi skonáva. Poď, vlož na ňu ruky, aby ozdravela a žila." A Ježiš odišiel s ním. Šiel za ním veľký zástup a tlačil sa na neho.

O Ježišovi sa dopyčula aj žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok. – Veľa si vystála u mnohých lekárov a minula celý svoj majetok, ale nič neosožilo, ba bolo jej ešte horšie. – Prišla zozadu v zástupe a dotkla sa jeho rúcha. Povedala si totiž: "Ak sa čo len jeho rúcha dotknem, ozdraviem." A hneď prestala krváčať a pocítila v tele, že je z choroby vyliečená. Ježiš hneď zbadal, že z neho vyšla sila, obrátil sa k zástupu a povedal: "Kto sa to dotkol môjho rúcha?"

Jeho učeníci mu povedali: "Vidíš, že sa na teba tlačí zástup, a pýtaš sa: Kto sa ma dotkol?" Ale on očami hľadal tú, čo to urobila. Žena vediac, čo sa s ňou stalo, s bážňou a chvením prišla, padla mu k nohám a povedala celú pravdu.

A on jej povedal: "Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Odíď v pokoji a buď uzdravená zo svojej choroby."

Kým ešte hovoril, prišli z domu predstaveného synagógy a povedali: "Tvoja dcéra zomrela; načo ešte unúvať učiteľa?"

Keď Ježiš počul tieto slová, povedal predstavenému synagógy: "Neboj sa, len ver!" A nikomu nedovolil, aby šiel s ním, iba Petrovi, Jakubovi a jeho bratovi Jánovi.

Keď prišli k domu predstaveného synagógy a videl rozruch, plač a veľké kvílenie, vošiel a povedal im: "Čo robíte rozruch a plačete? Dievča neumrelo, ale spí." Oni sa mu vysmiali. No on všetkých vyhnal, vzal so sebou otca a matku dieťaťa a tých, čo boli s ním, vstúpil tam, kde dievča ležalo, chytil ho za ruku a povedal: "Talitha kum!", čo v preklade znamená: Dievča, hovorím ti, vstaň! Dievča hneď vstalo a chodilo; malo totiž dvanásť rokov.

Zmocnil sa ich úžas a zdesenie. Potom im prísne nariadil, že sa to nesmie nik dozvedieť, a povedal, aby dievčaťu dali jesť.

Na zamyslení

Už prvé čítanie hovorí o tom základnom poslaní, ktoré nesú v sebe všetky texty dnešného dňa: "Boh nestvoril smrť, neteší sa zo záhuby žijúcich" (Múd 1,13). Zostali sme stvorení a povolani k životu. Boží prísľub o živote dosahuje v evanjeliu svoj vrchol: tam, kde je náš život najviac ohrozený – v prípade choroby a smrti – vyslovuje Boh svoje slovo plné moci: "Vstaň (zmŕtvychvstaň)! Nechaj to, čo bolo. Začni odnova. Chcem, aby si žil a mal život v hojnosti!"

Boží prísľub života sme teda obdržali. Aby bolo slovo Božie účinné je potrebná viera, dôvera z našej strany. Viera nie v zmysle prijímania dogmatov, lež ako viera živá. Môct veriť jeho slovu, mať nádej v beznádeji nám umožní iba hlboký vzťah založený na bezpodmienečnej dôvere...

Dnes vidíme príklad dvoch ľudí, ktorí sa napriek zdanlivej bezradnosti odhodlali podísť k Učiteľovi, lebo cítili silu života, ktorá z neho vyžarovala. V biblických príbehov je Ježiš predstavený ako "Spasiteľ" – žiadne iné meno nevyjadruje podstatu Krista tak zreteľne a trefne. Iba Ježiš, ten ktorý je Láska, môže spasiť a uzdraviť telo aj dušu. Rozhodujúci ale nie je vonkajší znak (zázrak), ale vnútorne uzdravenie, nový život.

A čo ak sa zázraky už nebudú diať? Čo ak sa zranenia a ochorenia už nebudú dať vyliečiť? Čo ak utrpenie a smrť nami zavládne? Ako to potom bude s Božím prísľubom? Vtedy nám pomôže spomenúť si na tú ženu z dnešného evanjelia, ktorá bola po dvanástich rokoch neustáleho utrpenia na konci síl. Pomôže nám spomenúť si na toho muža, ktorý napriek beznádejnému stavu dcéry, napriek mnohým prekážkam okolia veril, že Ježiš môže pomôcť. Alebo ako to vyjadril Viktor Frankl v jeho najznámejšej knihe dávajúc jej titul "...napriek všetkému povedať áno k životu". Tri príklady ľudí, ktorí sa rozhodli aj napriek zúfalstvu, v bezvýchodiskovej situácii uveriť, že život víťazí nad smrťou. Vždy na novo sa ocitneme v našom živote v takej situácii, kedy stojíme pred takým rozhodnutím aj keď možno tie okolnosti často nie sú až také strašné. Záleží iba od nás, či dôverujeme Bohu a veríme, že On nás cez ľudské utrpenie voviede do nenarušiteľnej jednoty.